

at overvinde, for at tilveiebringe disse Lovudkast i den Form, hvori de ere forelagte det høie Thing, at det maatte kunne lykkes Rigsdagen og Regjeringen i Forening med hinanden at overvinde disse Banffeligheder. Jeg maa ogsaa bemærke, at jeg, for at lette disse Banffeligheder, har sørget for, at jeg ikkun behøver en meget kort Tid førend den 1ste April til at sætte Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Finantsloven i Kraft. Jeg har nemlig allerede truffet de fornødne Foranstaltninger i denne Retning, idet jeg har forberedt et Circulaire til Amtsforvalterne, saaledes at de nye Love, forsaavidt de blive vedtagne, af Rigsdagen, ville i den kortest mulige Frist kunne træde i Kraft. Det er en Selvsølge, at hvis Rigsdagen ikke vedtager de gjorte Forandringer, saa vil derved ikke Noget være spildt, idet da Amtsforvalterne ville rette sig efter de ældre Instruxer. Forsaavidt det er savnet, at Loven om Hartkornets Egalisering endnu ikke er forelagt, skal jeg bemærke, at den er saa godt som aldeles færdig, og vil forhaabentligt endog i disse Dage blive forelagt den ærede Rigsdag. Hartkorns-Egaliseringsagen er forøvrigt ikke saa ny, som Statteloven; den har været forhandlet gjennem to Stænderforsamlinger. Dernæst har den forhenværende Indenrigsministers Forslag i denne Retning været trykt og har været forelagt den nedsatte Landbocommission, hvis Betænkning ogsaa er trykt. Regjeringen har derfor troet, at dette Lovudkastis voblikkelige Forelæggelse vilde være mindre vigtig, og den har deri søgt en Trøst for, at den ikke har været istand til at forelægge den tidligere. Jeg troer iøvrigt, at det gjælder ikke om een, men om flere af Ministrene, at de have været i høieste Grad overvældede af Arbejde, for at faae de fornødne Lovforslag færdige forinden den nærværende Rigsdags Sammenkaldelse. Efterat have forudskiftet disse Bemærkninger, hvori jeg haaber at man vil finde tilstrækkelig Undskyldning for Regjeringen, til i den Grad at maatte appellere til Forsamlingen, skal jeg tillade mig at berøre de tre Forslag, som ere stillede med Hensyn til Sagens Behandling her i Thinget, skjøndt jeg tilstaaer, at jeg nødig blander mig i denne Discussion. Det

første Forslag gaaer ud paa, at Sagens foreløbige Behandling skal finde Sted her i Salen inden Comiteen bliver nedsat; det andet Forslag gaaer derimod ud paa, at en Comitee strax nedsættes; hvorimod efter det tredje Forslag, Sagen først skal behandles i Afdelingerne, derefter i Comiteen, og endelig her i Thinget. Jeg vil, som sagt, meget nødtale nogen bestemt Anskuelse om disse tre forskjellige Forslag, saa meget mindre, som jeg naturligviis ikke har havt Tid til at conferere med mine Colleger derom, da jeg først idag er bleven bekendt med disse Forslag; men det kan jeg efter min Overbeviisning, som Finantsminister, yttre, at jeg ikke kan stemme for det sidste Forslag om Behandlingen af Sagen i Afdelingerne, og dernæst i en Comitee, thi dette Forslag vilde vistnok gjøre det aldeles umuligt, at faae Sagen færdig. Jeg indrømmer dernæst, at der er Meget, som taler for at nedsætte en Comitee strax, og at der er meget Grundet i, hvad der af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn er anført; men jeg maa dog bemærke, at selv om en Comitee endnu idag udvælges, saa vil det, om det end ikke vil være absolut umuligt at blive færdigt dog kun være muligt med megen stor Anstrængelse og ved en vidtloftig Discussion i selve Salen. Jeg vilde derfor, hvis jeg skulde vælge mellem disse tre Forslag, som Finantsminister være meest tilbøielig til, — men jeg kan kun tale som Finantsminister og jeg kan ikke tale paa mine øvrige Collegers Vegne, — at give Fortrinnet til det Forslag, som først blev fremsat, nemlig at behandle Sagen foreløbigt her. Jeg skjønner nemlig ikke rettere, end at Comiteen da med større Sikkerhed vil kunne vælges af Forsamlingen, saaledes som udførligt er godtgjort af den ærede Forslagsstiller; og for det andet vil derved opnaaes, at Comiteen vil kunne glide lettere hen over mange Enkeltheder, netop fordi den af den foreløbige Discussion her i Salen kjender den Maade, hvorpaa Thinget har opfattet disse, end naar Comiteen, uden iforveien at kjende Stemningen her i Salen om de forskjellige Dele af Lovforslaget, har at afgive sin Betænkning over samme. Det kunde maaffee synes besynderligt, at Finantsministeren saa at sige stiller en Opfordring til at antage en Behandlingsmaade, hvorved Comiteen skulde